

متن پرسش

سلام استاد: نظرتون در مورد این مطلب چیه؟ راز خدا: انسان در دوران کودکی اش فکر می‌کند همه مسائل با توجه به خدا معنا دار می‌شود اما بعد هر چه پخته‌تر می‌شود اعتقاد پیدا می‌کند که بود و نبود خدا برای اینکه در این زندگی آب و رنگی پدید بیاید تاثیری ندارد. من بارها گفته‌ام، «سیمون وی»، عارف فرانسوی یک نکته را دائم گوشزد می‌کرد: اگر بخواهیم کسانی که به خدا قائلند ماتریالیست نشوند، اعتقادشان را راسخ کنید به اینکه «خدا در امور این جهان، دخالتی به نفع کسی نمی‌کند» چون اگر کسی به وجود خدا اعتقاد داشته باشد و بعد اعتقاد داشته باشد که خدا به نفع نیکان دخالت می‌کند، وقتی این دخالت را نمی‌بیند می‌گوید: «پس خدایی وجود ندارد» برای اینکه به این حال نیفتد به او بگویید: نه یک شق سومی بین اعتقاد به خدای ادیان مذاهب و ماتریالیست هست و آن اینکه «خدا وجود دارد ولی در امور دنیا دخالتی ندارد» خدا وجود دارد ولی در این عالم کودکانی با تومور مغزی به دنیا می‌آیند، خدا وجود دارد ولی در بوسنی و هرزگوین چهار تا بچه را در جلوی مادرشان در چرخ گوشت چرخ می‌کنند و بعد با آنها کتلت درست می‌کنند و به آن مادر می‌گویند: «این کتلت را باید بخوری» ولی خدا وجود دارد. اگر کسی انتظار دارد که با بود خدا چنین چیزی پدید نیاید، وقتی می‌بیند که پدید می‌آید، اعتقادش را به خدا از دست می‌دهد. خدا وجود دارد ولی در زلزله لیبون ۱۷۵۵ مردی داستان عجیبی را بازگو کرد: «۴ تا بچه‌ام و خانم را از آوار بیرون کشیدم، کنار دیواری گذاشتم و بچه‌هایم یکی پس از دیگری مردند و من جلوی خانم آنها را دفن کردم، او گریه می‌کرد و گفت که «دفنشان نکن»، گفتم «آخر اگر دفنشان نکنم برای تو چه سودی دارد؟ دیگر که زنده نمی‌شوند»، وقتی چهارمین بچه‌ام را دفن کردم آمدم و دیدم که خانم هم مرده است»، همین جمله بود که ولتر پس از خواندنش گفت «دیگر بعد از این اگر کسی به خدا اعتقاد داشته باشد من می‌گویم که احمق‌ترین احمق‌های روزگار است»، سیمون وی بر اینکه این ولترها چنین نتایجی را نگیرند می‌گوید: پس برای اینکه به این نتیجه نرسیم که اعتقاد به وجود خدا یک حماقت محض است از اول برای همه جا بندها که خدا وجود دارد ولی بود و نبودش برای زندگی این جهانی تاثیری ندارد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چرا با دیدن صحنه‌های مذکور به این موضوع فکر نکنیم که وقتی جامعه متوجهی خدا نشوند، در حالی که عقل و قلب انسان می‌تواند او را بیابد؛ آن جامعه بی‌مأوای می‌گردد. آری! مصیبت‌های بزرگ همیشه در عالم هست، ولی درک جایگاه مصائب، بدون نظر به خدا، سخت

برای انسان جانکاه می‌شود به‌خصوص اگر انسان‌ها در زندگی بی‌خدا همه‌ی زندگی را محدود به این دنیا بدانند. موفق باشید